

MIGRANTS, VEÏNS I VEÏNES DEL MÓN

Segons les xifres facilitades per l'ACNUR al juny del 2023, al món hi havia més de 108 milions de persones refugiades o desplaçades forçosament de casa seva o dels seus països a causa de les guerres, la vulneració de drets humans o per qüestions relacionades amb la religió, el racisme, la llibertat d'expressió o la seva orientació sexual.

Els conflictes armats segueixen sent la primera causa dels desplaçaments poblacionals: els grans fabricants d'armes estan als països més rics mentre que la seva utilització marca els nombrosos conflictes del sud global que provoquen migracions forçades. En segon lloc hem d'esmentar un model econòmic depredador que obliga a moltes persones a haver de migrar per poder accedir a una vida digna i ajudar a les seves famílies. Sense oblidar el canvi climàtic que aquest mateix model ha generat: s'estima que al 2050 hi haurà almenys 1200 milions de refugiats climàtics.

La decisió de la U.E de blindar les seves fronteres fa que moltes persones hagin d'arriscar la vida per arribar-hi. De fet, la mar Mediterrània és actualment la ruta migratòria més mortal del món. L'Estat espanyol és a la cua d'Europa en l'acollida de persones migrants i refugiades. La memòria històrica és molt feble. Ja no recordem quan centenars de milers de refugiats republicans espanyols van haver de creuar la frontera cap a França i Llatinoamèrica fugint de la repressió franquista, o quan amb el Pla d'Estabilització de 1959, un milió d'espanyols van haver d'emigrar a països europeus per cercar una vida millor. Ara, la Llei d'Estrangeria és un obstacle per accedir a un permís de treball o a l'empadronament i conseqüentment a la sanitat i a l'educació, fet que impedeix normalitzar mínimament la vida de les persones migrants.

Darrerament cada cop és més present una propaganda d'extrema dreta interessada a estendre la idea que la immigració és la font de la que brollen molts dels problemes que patim com a societat. Un relat que assenyala només a les persones en situació de major vulnerabilitat i l'objectiu del qual, no és altre que enfrontar-nos entre nosaltres, distraient-nos així de l'origen real dels problemes.

A Sant Cugat el 20% dels seus habitants han nascut fora de l'Estat espanyol. La meitat d'aquesta xifra són homes i dones que procedeixen de països europeus. L'altra realitat són les persones que provenen de països empobrits, amb conflictes armats o que han fugit, per les amenaces a les seves activitats en defensa dels drets humans o bé per cercar una feina que els permeti millorar la seva situació econòmica. És necessari garantir que totes les persones migrades, refugiades i sol·licitants d'asil del nostre municipi puguin gaudir de les condicions mínimes necessàries per desenvolupar una vida digna.

Respecte vers altres identitats, suport mutu i humilitat per estar oberts i disposats a aprendre del que ens aporten persones d'altres llocs del món, són els pilars a partir dels quals podrem bastir una comunitat diversa però cohesionada, rica culturalment, resilient als problemes i conflictes i que permeti a cadascú gaudir de la seva vida lliurement, sense por ni temors. És responsabilitat de les institucions i de tota la ciutadania, treballar per tal d'aconseguir una convivència plena en la que siguin respectats els drets i les llibertats de totes les persones que habitem a Sant Cugat, sigui quina sigui la nostra procedència.